

да критикѹвамъ Болгарская Литтература,
коа днесъ са възражда, но сосъ мысолъ
да и подадемъ рѣкъ, като маломъ дѣ-
тенцѹ, кое едва зачева да стане на ноги;
но още са клати въ грамматическое и пра-
вописателное незнаніе.

На послѣдокъ тѣрѣмъ тѣка една
малка Болгарска пѣсенъ отъ онѣзи, кои
ми допрати Г. Стояновичъ чрезъ Г. А-
прилова и Палаѹзова:

НА СВАДБА.

Вода тече, вода тече по бѣло каманьи

По бѣло каманьи.

Чи кой тече, чи кой тече, водѣ да налеи

Водѣ да налеи.

Стана тече, Стана тече водѣ да налеи.

Водѣ да налеи.

Чи комъ ѿ, чи комъ ѿ на дигень заносѿ

На дигень заносѿ.

Стоанѹ ѿ, Стоанѹ ѿ на дигень заносѿ

На дигень заносѿ.